

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 32Csp/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5121207325
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:5121207325.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M., v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., t. č. ÚVTOS Ružomberok, D. X, XXX XX C., štátny občan SR, o zaplatenie 906,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie 11,34 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e.
- II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a.
- III. Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.08.2021 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 906,20 Eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 26.01.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca B. E. F., G. žalobu skutkovo odôvodnil nasledovne: Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 17.07.2018 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 813,- Eur na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (nábytok). Kúpna cena tovaru bola 903,- Eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 90,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 10 mesačných splátkach v sume 93,57 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 935,70 Eur. Do dňa podania žaloby uhradil žalovaný z predmetnej zmluvy sumu (bez akontácie) 0 Eur. Vzhľadom porušeniu povinnosti žalovaného splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom z dňa 28.11.2018 – Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca 19.01.2019 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 20.01.2019 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 996,20 Eur, ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil sumu 90,- Eur, celkový dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 906,2 Eur. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 10.2 zmluvných podmienok. Žalobca si uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní.

3. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 32Csp/54/2021-39 zo dňa 26.11.2021.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu, dourčenom súdu dňa 24.02.2022, uviedol, že je vo výkone trestu a v momentálnej situácii nemá žiadne finančné prostriedky.

5. Uznesením č. k. 32Csp/54/2021-69 zo dňa 06.06.2022 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu VÚB, a.s. vstúpil ako nový žalobca Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že má za to, že žalovaný si je vedomý svojho dlhu a tento dlh aj uznáva. Odpor žalovaného navrhol odmietnuť ako vecne nedôvodný.

7. Podaním, doručeným súdu dňa 17.03.2023, žalobca na výzvu súdu špecifikoval uplatnený nárok vo výške 906,20 Eur, ktorá pozostáva z dlžnej sumy 374,28 Eur (predstavujúcej nasledovné neuhradené úverové splátky: Neuhradená splátka č. 1 splatná dňa 20.09.2018 v sume 93,57 Eur, Neuhradená splátka č. 2 splatná dňa 20.10.2018 v sume 93,57 Eur, Neuhradená splátka č. 3 splatná dňa 20.11.2018 v sume 93,57 Eur, Neuhradená splátka č. 4 splatná dňa 20.12.2018 v sume 93,57 Eur) a dlžnej sumy predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 531,92 Eur, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky. Žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou č. 1 splatnou dňa 20.09.2018.

8. Podaním, doručeným súdu dňa 03.04.2023, zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 11,34 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania.

9. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorým je späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 11,34 Eur s prislúšenstvom a vzhľadom na to, že súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby sa nevyžaduje (nakolko išlo o čiastočné späťvzatie žaloby pred začiatkom pojednávania sporu a na jeho nesúhlas by v tomto štádiu konania súd neprihliadal), súd pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku týkajúcom sa čiastočného zastavenia konania.

13. Po čiastočnom späťvzatií žaloby predmetom konania zostala suma 894,86 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 894,86 Eur od 26.01.2019 do dňa zaplatenia.

14. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 14.03.2024, na ktorom vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného. Žalobca a jeho právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili podaním, doručeným súdu dňa 06.03.2024 a navrhli, aby súd rozhodol vo veci bez ich účasti. Pre prípad uznania uplatneného nároku žalovaným navrhoval podľa § 282 CSP, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaný podaním, doručeným súdu dňa 19.12.2023 oznámil, že nemá záujem sa zúčastniť na pojednávaní a žiadal vykonať pojednávanie bez jeho prítomnosti.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to Notárskou zápisnicou sp. zn. 3283/2017, NZ 54215/2017 s prílohou č. 1 (č. l. 8-12 spisu), Zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.07.2018 vrátane jej príloh (č. l. 13-22 rub spisu), Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.11.2018 s doručenkou (č. l. 23-24 spisu), Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č. l. 24 rub spisu), Prehľadom splátok a úhrad (č. l. 25-25 rub spisu), Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.02.2022 (č. l. 54 spisu), Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 18.02.2022 (č. l. 55 spisu), Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 (č. l. 57 – 59 rub spisu), Dodatkom č. 5

k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok (č. I. 61-63 spisu), Prehľadom splátok a úhrad (č. I. 107-108 spisu), celým spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

16. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 17.07.2018 medzi Všeobecnou úverovou bankou a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že veriteľ poskytol žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v celkovej výške 813,- Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 10 mesačných splátkach vo výške 93,57 Eur, prvá splátka bola splatná dňa 20.09.2018, frekvencia anuitných splátok mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci. V predmetnej zmluve boli ako „kúpna cena“ uvedená suma 903,- Eur, ako „celkové náklady spotrebiteľa“ uvedená suma 122,70 Eur, ako „celková čiastka“ uvedená suma 935,70 Eur. Fixná ročná úroková sadzba bola stanovená vo výške 32,08 %, RPMN vo výške 32,08 %, akontácia 9,97 % 90,- Eur. Žalovaný zároveň dňa 17.07.2018 podpísal aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (QUATRO), Informáciu o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver a Obchodné podmienky (QUATRO).

17. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný zaplatil dňa 20.07.2018 akontáciu vo výške 90,- Eur.

18. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.11.2018 veriteľ VÚB, a.s. upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 280,71 Eur a vyzval žalovaného na jeho úhradu s tým, že ak do 05.01.2019 nedôjde k úhrade, veriteľ bude oprávnený úver zosplatiť.

19. Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.01.2019 veriteľ VÚB, a.s. oznámil žalovanému, že nakoľko žalovaný dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu. Dlžná čiastka ku dňu vyhotovenia oznámenia predstavovala sumu v celkovej výške 906,25 Eur.

20. Z notárskej zápisnice N 3283/2017, Nz 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017, spísanej pred notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3 vyplýva, že dňom 01.01.2018 došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a to jej rozdelením a následným zlúčením s nástupnickými spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045.

21. Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupca postúpila na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok k 18.02.2022 pohľadávku zo zmluvy č. 21389328, uzavretej dňa 17.07.2018 medzi žalovaným ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. tak, ako to vyplýva z oznámenia o postúpení pohľadávky adresovaného žalovanému, datovaného dňa 23.02.2022. V zmysle Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 18.02.2022 bola na žalobcu prevedená pohľadávka voči žalovanému.

22. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo

na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

24. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

28. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechádza dobrým mravom.

30. V konaní bolo preukázané, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej dňa 17.07.2018 medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, bol zo strany veriteľa žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Veriteľ poskytujúci úver (VÚB, a.s.) ako banka v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom jeho činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní

predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého pobytu. Uplatnený nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto je na predmetný právny vzťah potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia spotrebiteľského práva v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z.. Príslušná zákonná ochrana spotrebiteľovi musí byť zachovaná aj v prípade, keď došlo k postúpeniu pohľadávky na inú osobu.

31. Žalobca v prejednávanej veci nárok na zaplatenie pohľadávky s príslušenstvom, a teda aj svoju aktívnu vecnú legitímáciu, odôvodňoval uzatvorením Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Súd v prvom rade musel skúmať, či žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, ktorú skutočnosť súd musí vždy prešetriť, a to aj bez námietky strany sporu.

32. Všeobecne sa pod vecnou legitímáciou rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana civilného procesu (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia) a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (pasívna vecná legitímácia). O nedostatok aktívnej vecnej legitímácie sa jedná v prípade, ak žalobca, ktorý tvrdí, že je nositeľom hmotného práva, v konaní nepreukáže, že je takýmto nositeľom. Aktívna aj pasívna vecná legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Otázku vecnej legitímácie súd skúma ex offo v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017, sp. zn. 6Co/110/2017).

33. V prejednávanej veci si žalobca uplatnil nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právny nástupca pôvodného veriteľa (banky) z titulu postúpenia pohľadávky. Z uvedeného dôvodu preto súd skúmal splnenie podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách definuje podmienky za akých možno (resp. nemožno) postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou (žalobca). Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej peňažnej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku voči banke. Gramatickým výkladom zákonného ustanovenia za použitia slovného spojenia, že omeškanie klienta musí nastať „napriek písomnej výzve“, dospel súd k záveru, že požadovaných 90 dní omeškania plynú až od vyzvania klienta banky v súvislosti s jeho omeškaním. Takýto výklad je aj v súlade s účelom zákona, ktorým je upozorniť klienta na omeškanie a dať mu možnosť v priebehu 90 dní dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky inému subjektu. Inak by výzva stratila opodstatnenie a banka by mohla postúpiť svoju pohľadávku zároveň s výzvou, čím by bola dlžníkovi odňatá možnosť svoj dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky na inú osobu ako banku.

34. Za daného skutkového stavu súd konštatuje, že nebola naplnená podmienka, a síce preukázanie existencie a doručovania písomnej výzvy banky žalovanému na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky. V konaní bolo tvrdené a preukázané, že banka listom zo dňa 20.01.2019 vyhlásila predčasnú splatnosť pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom vyhláseniu predčasnej splatnosti predchádzalo vyhotovenie Predžalobnej upomienky zo dňa 28.11.2018, ktorou bol žalovaný vyzvaný k úhrade omeškaných splátok s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru, ktorá podľa doručky bola žalovanému doručovaná. Ide o postup predpokladaný v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorého dodržanie má vplyv na riadne vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.01.2019 žalovanému pritom nebolo v konaní preukázané, keďže žalobca nepredložil žiadnu listinu o tom, že by uvedenú písomnosť vôbec žalovanému odoslal a tak sa mohla dostať do jeho dispozičnej sféry. V konaní nebolo preukázané, že by bol dodržaný postup predpokladaný v § 92 ods. 8 zákona o bankách a síce, že by VÚB, a.s., teda banka, ktorá uvažuje o postúpení pohľadávky, písomne vyzvala žalovaného na úhradu pohľadávky, ktorú banka zamýšľa postúpiť inému subjektu. Existenciu takejto písomnosti žalobca v žalobe netvrdil, neuvádzal, že by výzvou doručoval žalovanému

a rovnako nepreukázal, že by si túto povinnosť splnil. V súvislosti s postúpením pohľadávky na žalobcu bolo tvrdené iba doručovanie oznámenia o postúpení pohľadávky, teda oznámenia adresovaného žalovanému, že banka pohľadávku k 18.02.2022 už postúpila inému subjektu. Výzvu, ktorá by predchádzala postúpeniu pohľadávky tak, ako je to zakotvené v § 92 ods. 8 zákona o bankách, však banka žalovanému nedoručovala. Súd má za to, že spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Uvedené pritom neobsahovala Predžalobná upomienka zo dňa 28.11.2018 a ani Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.01.2019, pričom z ich obsahu nemožno ani ustáliť, že by bolo úmyslom banky predmetnú pohľadávku postúpiť na inú osobu, resp. nevyplýva z nich vôbec možnosť dlžníka zvrátiť postúpenie pohľadávky jej úhradou v určenej lehote. Je pritom zrejmé podľa obsahu, že účelom vyhotovenia týchto listín bolo jedine dodržanie postupu stanoveného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre to, aby sa pohľadávka mohla účinne stať splatnou ešte pred uplynutím dojednanej konečnej splatnosti. Je potrebné poukázať aj na to, že písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (teda v súvislosti s vyhlasovaním mimoriadnej splatnosti úveru) a písomnosti vyhotovované veriteľom a doručované dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (teda v súvislosti s osobitnými podmienkami postupovania pohľadávok) sa navzájom nenahrádzajú, ani nekonzumujú, keď účel každej z nich a aj z toho plynúci obsah každej z nich je odlišný. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré zastávajú rovnaký právny názor (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27CoCsp/52/2021 zo dňa 28.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/21/2020 zo dňa 29.07.2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoCsp/16/2021 zo dňa 19.05.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12CoCsp/36/2020 zo dňa 13.05.2021).

35. Absencia riadnej výzvy na úhradu dlžníkovi pred postúpením pohľadávky preto spôsobuje nesplnenie podmienok stanovených zákonom pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle kogentného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca sa tak platne nestal veriteľom postúpenej pohľadávky, a preto mu ani nesvedčí aktívna vecná legitímácia pre uplatnenie takejto pohľadávky na súde. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že ak by pristúpil k záveru, že žalobu možno považovať za výzvu banky predpokladanú § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko táto bola podaná pôvodným žalobcom VÚB, a.s., rovnako by musel konštatovať, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko by nebola splnená ďalšia podmienka, a to uplynutie 90 dní. K doručeniu žaloby žalovanému došlo dňa 14.02.2022 a k postúpeniu pohľadávky na žalobcu dňa 18.02.2022. Z uvedeného je zrejmé, že pohľadávka bola postúpená pred uplynutím 90 kalendárnych dní, a teda došlo k porušeniu ďalšej podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, z ktorého dôvodu je rovnako postúpenie pohľadávky neplatným právnym úkonom.

36. Vzhľadom na uvedené, keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa VÚB, a.s. na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a teda nebola preukázaná aktívna vecná legitímáciu žalobcu, súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal v spore úspech v plnom rozsahu, a to vrátane zastavenej časti konania, nakoľko žalobca nepreukázal, že vzal žalobu čiastočne späť pre správanie žalovaného, preto by mu patril nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi. Tieto trovy si žalovaný neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, žeby mu v súvislosti s vedeným konaním mali vzniknúť nejaké trovy. Z týchto dôvodov súd aplikáciou § 255 ods.1 CSP žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.